

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/168/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612218102
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612218102.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, právne zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Náhradu trov konania žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca podal na tunajší súd dňa 27. 9. 2012 hromadné žaloby, ktorými sa domáhal od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobách uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) podal návrh na výkon exekúcie, súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS)
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydaní poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP)
3. rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP), alebo
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

V predmetnej veci súd uznesením pod č. k. 7C 168/2012 zo dňa 9. 10. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 10. 2012, spojil podľa ustanovení § 112 ods. 1 O.s.p. na spoločné konanie vecí pod sp. zn.: 7C 168/2012, 7C 183/2012, 7C 196/2012, 7C 235/2012, 7C 255/2012, 7C 295/2012, 7C 317/2012, 7C 291/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 7C 168/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS), uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku

na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu, že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočný zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia, a to dňa 2. 7. 2009, 23. 9. 2009, 13. 11. 2009, 25. 2. 2010 a v dňoch 30. 8. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 5. 2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

V jednotlivých konaniach žalobca majetkovú škodu vypočítal ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti a udelením poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Uvedená suma pozostáva z nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,- eur, nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- eur, nákladov na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vo výške 15,- eur.

Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri jej určovaní vychádzal z doktríny prijatej Ústavným súdom SR (čl. 48 ods. 2), podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15-tich dní odo dňa jej doručenia súdnym exekútorom, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V ďalšom žalobca oprel svoje odôvodnenie týkajúce sa predmetnej námietky o tie isté skutočnosti, ktoré sú vyššie popísané v súvislosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K rozhodnutiu o zmene exekútora súdom nedošlo v zákonom stanovenej lehote, t. j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného, a to

napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V danom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietiahmi. Postup exekučného súdu bol teda v rozpore s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Žalobca si teda z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanú vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutí o ňom, vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určení výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietiahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,-Sk, t. j. cca 660,- eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 309,79 eur, t. j. 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávnym úradným postupom exekučného súdu vystavil oprávneného riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčnej povinného. Ako ďalší dôvod uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku na opravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné zbytočné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku zrealizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane ich majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, načo však žalovaný do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré procesné nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje, ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepredložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz preukazujúci existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 O.s.p.. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázala na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadosti o informáciu o stave konania“ nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahom a k ich účinnému odstráneniu. Uviedla, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní, túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23. 4. 2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom už dňa 27. 9. 2012 boli okresnému súdu doručené predmetné žaloby, a teda žalobca ich podal pred uplynutím 6-mesačnej zákonnej lehoty, a teda ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobným nárokom uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydananej bez

účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadnou nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15-tich dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, ale táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Teda ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote (žaloby označené ZE) žalovaná uviedla, že exekučný titul po dôjdení žiadosti o zmenu exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávne úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1. 6. 2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušovanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má zato, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na nemajetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody, žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25. 8. 2014, ktorého sa účastníci konania nezúčastnili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané a lehota na prípravu na pojednávanie bola u oboch účastníkov zachovaná. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní písomne ospravedlnila a navrhovala žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú s odkazom na podrobnejšie písomné

vyjadrenia, ktoré boli tunajšiemu súdu doručované v obdobných konaniach. Žalobca svoju neúčast písomne neospravedlnil. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával za neprítomnosti účastníkov konania.

Prevedeným dokazovaním vychádzajúc z odôvodnenia žalobného návrhu, písomného vyjadrenia žalovanej, za použitia listinných dôkazov, predovšetkým dôkazných spisov Er-spisov tunajšieho okresného súdu, súd zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu, preto súd vykonával dokazovanie oboznámením sa s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi takmer vo všetkých prípadoch boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/590/2011 (pripojený pri sp. zn. 7C 168/2012) súd zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému O. Z. pre vymoženie istiny 366,47 eur s prísl., a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave pod sp. zn. SR 08877/08 zo dňa 1. 10. 2008 právoplatného dňa 3. 11. 2008 a vykonateľného 6. 11. 2008.

Uznesením zo dňa 10. 11. 2011, právoplatným dňa 31. 12. 2011, bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá a následne uznesením zo dňa 8. 3. 2012, právoplatným zo dňa 4. 4. 2012 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/463/2010 (pripojený pri sp. zn. 7C 183/2012) súd zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A. W. pre vymoženie istiny 592,- eur s prísl..

Uznesením zo dňa 13. 10. 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoE/88/2010 zo dňa 15. 3. 2011, právoplatným dňa 4. 4. 2011, bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá a následne uznesením zo dňa 12. 5. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 5. 2011, bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/753/2010 (pripojený pri sp. zn. 7C 196/2012) súd zistil, že dňa 9. 12. 2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. G.X.F. pre vymoženie istiny 20,- eur s prísl., a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave pod sp. zn. SR 05170/10 zo dňa 29. 6. 2010 právoplatného dňa 9. 8. 2010 a vykonateľného 12. 8. 2010.

Súd vydal poverenie dňa 31. 1. 2011, exekúcia doposiaľ nebola ukončená.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/531/2011 (pripojený pri sp. zn. 7C 235/2012) súd zistil, že dňa 5. 8. 2011 podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému O. T.K.O. pre vymoženie istiny 432,- eur s prísl., a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave pod sp. zn. SR 02504/11 zo dňa 27. 4. 2011, právoplatného dňa 16. 5. 2011 a vykonateľného dňa 19. 5. 2011.

Uznesením zo dňa 16. 8. 2011 právoplatným dňa 17. 9. 2011 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá a následne uznesením zo dňa 4. 10. 2011 právoplatným dňa 9. 11. 2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/712/2010 (pripojený pri sp. zn. 7C 255/2012) súd zistil, že dňa 26. 11. 2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej L. U. pre vymoženie istiny 483,17 eur s prísl., a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave pod sp. zn. SR 06016/10 zo dňa 21. 7. 2010 právoplatného dňa 9. 8. 2010 a vykonateľného dňa 12. 8. 2010. Dňa 21. 1. 2011 bolo vydané poverenie, exekúcia doposiaľ nie je ukončená.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 14Er/3/2007 (pripojený pri sp. zn. 7C 291/2012) súd zistil, že dňa 4. 1. 2007 podal súdny exekútor Ing. Bc. Radoslav Kešľač návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej F. G. pre vymoženie istiny 13.360,- Sk s prísl., a to na podklade exekučného

titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave pod sp. zn. SR 3797/06 zo dňa 8. 9. 2006, právoplatného dňa 16. 10. 2006 a vykonateľného 19.10. 2006.

Uznesením zo dňa 15. 3. 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 4. 2007, bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia 725,- Sk zamietnutá, následne súd dňa 15. 3. 2007 vydal poverenie a exekúciu v časti o 725,- Sk zastavil. Uznesením zo dňa 21. 2. 2011 vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora a exekúciou poveril JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením zo dňa 22. 5. 2014 súd exekúciu zastavil, proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/752/2010 (pripojený pri sp. zn. 7C 295/2012) súd zistil, že dňa 9. 12. 2010 podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Š. R. pre vymoženie istiny 972,13 eur s prísl., a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave pod sp. zn. SR 07364/10 zo dňa 7. 9. 2010 právoplatného dňa 4. 10. 2010 a vykonateľného 7. 10. 2010.

Súd vydal poverenie dňa 31. 1. 2011. Exekúcia doposiaľ nebola ukončená.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/369/2010 (pripojený pri sp. zn. 7C 317/2012) súd zistil, že dňa 16. 7. 2010 podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej M. Š. pre vymoženie istiny 540,38 eur s prísl., a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave pod sp. zn. SR 22559/09 zo dňa 14. 1. 2010 právoplatného dňa 22. 2. 2010 a vykonateľného 25. 2. 2010.

Uznesením zo dňa 3. 9. 2010 právoplatným dňa 5. 10. 2010 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá a následne uznesením zo dňa 18. 11. 2010 právoplatným zo dňa 30. 11. 2010 bolo exekučné konanie zastavené.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na

prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)
V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/ Zákona č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade
c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1, 2 Zákona č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 8 Zákona č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov 16) na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, 17)

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.
Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Ako už bolo vyššie popísané predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. S poukazom na § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a to dňa 23. 4. 2012. V čase rozhodovania súdu, teda už uplynula 6-mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí, preto má súd zato, že žalobca si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Súd nemal doposiaľ preukázať, žeby nárok na náhradu škody, alebo jeho časť, bola do rozhodnutia súdu uspokojená.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu § 43 ods. 1 O.s.p.. Súd má zato, že predmetné žaloby majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p.. Žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol, čoho sa domáha, a preto postup navrhovaný žalovaným v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy.

Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo, a teda žalobný návrh bol podaný v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

V konaniach uvedených pôvodne pod č. 7C 168/2012, 7C 235/2012, (žaloby označené ako ISTINA RS) žalobca namieta nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V konaniach vedených pôvodne pod č. 7C 183/2012, 7C 317/2012 (žaloby označené ako NZP) žalobca namieta, že súd rozhodol o zamietnutí jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote.

V konaniach vedených pôvodne pod č. k. 7C 196/2012, 7C 255/2012, 7C 295/2012 (žaloby označené ako NP) žalobca namieta, že súd rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote.

V konaniach vedených pod č. k. 7C 291/2012, (žaloby označené ZE) žalobca namieta, že súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote.

V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z dôkazných exekučných spisov súd zistil, že zamietajúce uznesenia boli vydávané tunajším súdom v priebehu rokov 2010 a 2011, kedy boli oprávnenému aj doručované. Žalobné návrhy boli podané na tunajšom súde ako hromadné žaloby dňa 27. 9. 2012, teda v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

K samotnému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je súčasné splnenie troch podmienok, a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody, t. j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojené s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie, resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených, alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu.

Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmařením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušený.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z. z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Z vykonaného dokazovania - za použitia jednotlivo vyššie popísaných dôkazných exekučných spisov a oboznámenia sa s nimi, súd zistil a vzal za preukázané, že v prípadoch, kde boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, boli exekučným titulom rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch bol právny vzťah medzi oprávneným a povinným hodnotený ako spotrebiteľský právny vzťah, a to či už na základe predložených úverových zmlúv, tak aj na základe skutočností uvádzaných v odôvodneniach exekučných titulov. S poukazom na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný, a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, t. j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu, t. j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul, súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu, t. j. rozhodnutí o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z dôkazných exekučných spisov bolo zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo odvolacím súdom zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť. V prípade podania odvolania žalobcu ako oprávneného, boli rozhodnutia tunajšieho súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie odvolacím súdom potvrdené.

Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že tunajší súd v jednotlivých exekučných spisoch rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), súd k tomu uvádza nasledovné:

Ako vyplýva z dôkazných exekučných spisov, v nových konaniach súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy, resp. podklady, ktoré boli následne urgované a ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora, t. j. pre posúdenie, či v danej veci je možné

vydať poverenie na vykonanie exekúcie, alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má zato, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydal poverenie na vykonanie exekúcie, a teda nemala by sa vzťahovať na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvádzaných veciach boli exekučnými titulmi rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu, a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobe, pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd má zato, že žalobca v konaniach nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v uvedených exekučných konaniach, a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. Žalobca okrem iného v žalobách uvádza, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. V súvislosti s týmto sa súd oboznámil s č. Spr. 22/2010, Spr. č.34/2010 a Spr. č. 12/2011 a s odpoveďami žalobcu na prieťahy v konaní, podľa ktorých boli tieto vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajšom súde neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní. Ako už bolo konštatované žalovaným, súd v súvislosti s prieťahmi v exekučnom konaní, na ktoré žalobca poukazuje a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na čl. 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd, ako všeobecný súd prvého stupňa, teda nemá právomoc skonštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd zato, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Dňa 13.6.2014 žalobca elektronickým podaním tunajšiemu súdu do senátu 7C písomne oznámil, že dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 9C 112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom, odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku bolo zistené, že žalobcom bola ako zadávateľom znaleckému ústavu zadaná úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušením zákonných lehôt, nečinnosťou, či zbytočnými prieťahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 Eur,
- náklady na tlač 5,31 Eur,
- náklady na úpravu informačného systému 13,86 Eur,
- poštovné 3,01 Eur,
- náklady na telekomunikačné služby 4,43 Eur,

t.j. spolu 30,76 Eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 Eur,
- náklady na tlač 5,31 Eur,
- náklady na úpravu informačného systému 13,86 Eur,
- poštovné 3,01 Eur,
- náklady na telekomunikačné služby 4,43 Eur,

t.j. spolu 31,68 Eur.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu bol predložený listinný dôkaz citovaný znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom. Z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný prvý z predpokladov priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v exekučných veciach, súd už z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal ďalšie dokazovanie na preukázanie škody a nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobca v konaní uplatnil.

V závere súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 14. 5. 2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.